

Sắc

(truyenngan.com.vn) Trong tình yêu, luôn có hai người hạnh phúc. Ở thế giới yêu thương đó, hai người yêu nhau, giận nhau, đôi lúc chán nản đến mức chỉ muốn buông xuôi, nhưng vượt lên tất cả hai người ấy không thể xa nhau, không thể sống một ngày không nhau. Ai đó nói rằng đâu đó còn tồn tại khổ đau nhưng thật ra nỗi đau song hành cùng tình yêu có chẳng là yêu đơn phương. Người thứ ba luôn là người cô đơn trong thế giới yêu thương mệnh mông đó. Tôi không gọi “người thứ ba” là “kẻ đến sau”, vì ngấm kĩ mọi tình cảm xuất phát từ con tim đều không có tội. Đến sau hay đến trước không quan trọng bằng thích hợp hay không. Và dù có yêu đến điên dại nhưng đáp lại là hình ảnh “người thứ nhất quyết nắm chặt tay người thứ hai” thì tình cảm ấy hoá tro tàn...

Sắc tím

Trời thu mưa lất phất. Sắc tím ngời ngấm mưa và nhớ anh, nỗi nhớ của người đang yêu bao giờ cũng da diết và mãnh liệt, tưởng chừng chút nữa là bật dậy để tìm anh. Cô khẽ cười vì hình ảnh anh với nụ cười bình yên chợt ủa về theo làn gió thu, lùa vào tóc, đùa nghịch... Lần đầu gặp nhau, anh đã lấy mất cả trái tim lẫn tâm hồn cô bằng giọng nói ấm và phong thái vô ưu khó tả. Nói đến tím người ta thường nghĩ đến màu của trạng thái nhớ nhung và... buồn, nỗi buồn âm thầm len lỏi nhưng thật ra ít ai biết rằng màu tím có “lửa” của riêng nó - khi yêu và được yêu. Tình yêu màu tím dịu nhẹ vào thu và cũng có thể rực cháy giữa ngày đông buốt giá. Vậy thôi!

Xám

Xám – người làm tâm hồn sắc tím reo vui. Không trắng cũng chẳng đen, màu xám sở hữu “mọi sự của cuộc đời”. Khó ai có thể bước vào nơi màu xám chế ngự. Thế giới đó đơn giản rằng không cao không thấp, không buồn không vui, không vồ vập nhưng không quá hừng hờ và... không đơn giản như những người phức tạp vẫn nghĩ. Phải nói rằng anh có những cái “đủ” để giữ chân người đối diện. Không mời gọi nhưng ít ai bước ra từ thế giới ấy mà nguôi lưu luyến.

Bảng pha màu xám – tím

Họ gặp nhau vào một ngày mưa, sắc tím mang nỗi buồn thầm kín, cô lang thang ngược dòng chảy vô tình ngoài kia. Ai thấu hiểu cô bằng màu xám... ngay lúc này, cô cần anh, muốn được ôm lấy anh, gom trọn yêu thương đó... vào tâm hồn bé nhỏ đang ướt sũng vì mưa!

Những ngày sau đó bức tranh với hai màu xám – tím bỗng reo vui vì đâu đó có tiếng cười, có hồn giận, có bất ngờ, có luôn những giọt nước mắt sẻ chia. Màu tím ưu buồn ngày nào trở nên thật hồn nhiên, cô cười nói và lắm lúc suy tư. Bạn bè người nói tím hoá ngây thơ, số khác bảo cô dần trưởng thành. Đáp lời cho tất cả tím cười chấp nhận: “Ừ, yêu một người cần nhiều đó thôi mà.” Ngày trước anh chàng màu xám kia vẫn đâu hơn gì cô, vẫn lang thang tìm một “sắc” cho riêng mình, tìm mãi... tìm mãi... Ngờ đâu tìm anh rung động trước cô nàng màu tím mộng mơ... Sao mà yêu ánh mắt trong veo ấy thế, lòng anh rộn vang mỗi khi cô chìa ra món quà bé xinh hay thắt lòng lúc cô tựa vào vai anh khóc vì những chuyện không tên.

Từ ngày ấy, sắc tím bé nhỏ hoà vào mệnh mệnh xám...

Sắc hồng

Ở cái tuổi đẹp nhất cuộc đời, màu hồng làm bao chàng trai xao xuyến khi vô tình chạm vào sự dịu dàng say mê ấy. Cô nàng không quá nổi bật nhưng chẳng hề lu mờ trước đa sắc đời thường. Đặc biệt, tính cách mà sắc màu ấy sở hữu khó ai có được, người ta thấy vẻ yếu mềm đằng sau sự mạnh mẽ, lớp ngăn cách mỏng manh tới mức xiu nữa là vỡ toang, hoà vào không trung rồi biến mất theo mây gió. Màu hồng thích làm dáng và dĩ nhiên cô cũng trông chờ một tình yêu cho riêng mình, một tình yêu đẹp như “hai màu xám – tím”. Người ta thường thấy sắc hồng thờ dài mỗi khi nhắc đến chuyện tình yêu, và... người ta còn biết cô ngưỡng mộ cặp tình nhân kia biết nhường nào. Nhớ lần chạm mặt đầu tiên giữa anh và sắc hồng, tim cô đã thắt lại vì quá hạnh phúc “người cô đang tìm kiếm là đây” nhưng ai ngờ cô cũng là kẻ thứ ba. Cô không biết nên chọn cách quên lãng và tiếp tục kiếm tìm hay ích kỉ chiếm lấy anh?!

Đêm dài vì không có người cạnh bên. Đêm buồn vì ai đó mà mình thầm yêu đang cạnh bên bóng hình khác.

Đau. Chỉ một từ để diễn tả tâm trạng sắc hồng lúc này. Đối mặt với ánh bình

minh nàng cố giữ ánh mắt thôi nhìn về phía anh, vì biết đâu nơi đó sẽ lấy đi giọt nước mắt chực trào vì anh đang ôm ấp người con gái khác. Cô chỉ thật sự là chính mình lúc độc thoại cùng màn đêm, những tiếng thở dài, những ánh mắt xa xăm... Cô thương trái tim mình quá chừng, nó đau lồi lõm mà lại bị dẫn dắt như thế, chỉ là đến sau thôi mà, “ngắm kĩ mọi tình cảm xuất phát từ con tim đều không có tội. Đến sau hay đến trước không quan trọng bằng thích hợp hay không”. Hay là mạnh dạn bước tới và tỏ bày tất cả cùng anh? Nàng chìm vào vô thức... Ở thế giới nhỏ bé có tình cảm bùng cháy, ở góc khuất tâm hồn có yêu thương rực sáng...

Vị thần thời gian như muốn trêu chọc cô gái màu hồng tội nghiệp, hay ông đang thử thách sức chịu đựng của con người. Một tay đánh bóng tình yêu xám – tím, giúp họ ngày càng mê đắm trong mối ràng buộc thiêng liêng, một tay lại đẩy sắc hồng về phía anh chàng xám kia, thúc giục liên hồi tựa từng đợt sóng lòng, dâng cao, dâng cao...

Say – Sai

Sinh nhật sắc tím có đủ nến và hoa do chính tay người yêu cô dành tặng, chẳng có ngôn từ nào đủ diễn tả niềm hạnh phúc trong cô. Anh vẫn thế, vẫn chu đáo và biết làm người khác bất ngờ bởi những ý tưởng tuyệt vời. Ngồi giữa bao la lãng mạn có hai cô gái với hai tâm trạng đối lập. Một say trong men tình, một đang thả hồn vào ý nghĩ có vẻ sẽ sai nếu nói ra. Đêm nay căn phòng có nến vàng, có nhạc du dương và có cả hơi ấm từ anh – xám điển trai! Ngồi trước bao nhiêu thứ ấy, màu hồng như ngã gục vì sự thật “nó không dành cho cô”. Đoá hoa kia cô không có quyền cầm lấy, nâng niu và ngắm nhìn, chiếc bánh kem nhỏ xinh cô không có quyền thổi nến, trong món quà nhỏ là gì nhỉ? Hay là trái tim anh gói trọn dành cho sắc tím... Ước mơ giản đơn rất con gái bị vùi dập một cách tàn nhẫn vì biết mình chỉ là “người thứ ba”!

Khô cần ời! Về quán lấy tim ta.

Để thôi xiết, trào những đêm dài mãi miết...

3:07 sáng, dòng tin nhắn làm anh sững sờ “Em hồng đây! em yêu anh, xám à!”. Đọc đến đây, người nói cô đại khờ vì biết trước câu trả lời sẽ làm tim tan nát mà vẫn tỏ bày, người bảo cô sao quá lạnh lùng chen vào tình cảm người

khác. Nhưng hơn ai hết anh khâm phục tính cách dám thừa nhận tình yêu đó, khó cô gái nào can đảm được vậy. Đôi lần vô tình chạm vào đôi mắt thật sâu của màu hồng, anh thấy được có gì đó trần trụi và... tận đáy lòng, anh có chút xao động!

Nếu biết được suy nghĩ của màu xám lúc này chắc màu hồng sẽ vui lắm nhỉ!

Bên anh, sắc hồng không đòi hỏi bất cứ thứ gì, vì rõ ràng cô vẫn là người thứ ba nơi góc nhỏ tim anh. Nếu hiện diện màu tím, hồng hoá vô hình, phần lớn thời gian anh dành cho cô người yêu – bé nhỏ - chính thức của mình. Nhưng với hồng nhiều đó là quá đủ, vì nhớ thương, vì thiếu thốn nên những lúc xám – hồng bên nhau sao mà “khác lạ”, nóng nơi tim nhưng lạnh cử chỉ. Khó ai biết họ “là người yêu của nhau” vì họ hoàn toàn dừng dừng trước mọi người, đơn giản xám không muốn tím buồn, “màu tím” đối với anh là tất cả. Điều duy nhất hồng thiết tha là được quan tâm đến anh từng ngày, cô hay thủ thỉ cùng anh về tâm sự của người thứ ba, sâu thẳm trong lòng, cô mong anh hiểu và yêu cô nhiều hơn. À mà anh thừa nhận “yêu” cô lúc nào nhỉ?

Mưa trên sắc tím, giông nơi sắc hồng

Anh thường nói mắt tím đẹp nhưng buồn quá, nhìn vào đôi mắt đó người ta muốn chở che, muốn ôm ấp nâng niu vì... tím dễ vỡ. Anh cũng bảo cái gì vỡ rồi dù cố hàn gắn cũng không cách nào vẹn nguyên xinh đẹp như ban đầu, có chăng là sự tạm bợ, rồi cũng nát vụn theo thời gian.

Anh thích ngắm hoàng hôn nên chiếc bàn hướng ra cửa sổ là nơi anh hay ngồi lúc chiều về, khi thì nhớ đến tím, lúc tìm bình tĩnh sau giận hờn. Khẽ vòng tay ôm anh, tím chợt thấy lá thư tay với dòng chữ lạ mà quen hiện diện sau tấm ảnh anh và cô chụp cùng nhau vào một ngày nắng đẹp. Phong thư màu hồng với dòng chữ “Gửi bầu trời màu xám của lòng em”. Có lẽ anh chưa nhận ra ánh mắt nghi ngờ từ sắc tím. Không dám tin rằng anh lừa dối, thậm chí không thể hiểu anh bên cô chừng ấy thời gian thì phút giây nào dành cho người con gái khác. Suy nghĩ bắt đầu mông lung “Anh vẫn ngọt ngào quan tâm hết mực... Anh luôn tinh ý nắm chặt tay cô mọi nơi... Anh không chút lơ là tình cảm... Vậy người thứ ba kia liệu có hiện diện không hay do cô quá yêu nên ghen tuông vu vơ?”. Cảm giác nghi ngờ người mình đặt hết lòng tin thật khó chịu nhưng “Em tin anh, xám à!”.

Ngờ đâu...

Tiệm bánh khá to nơi góc đường trưng bày những chiếc bánh kem ngon mắt trong tủ kính, dưới những chùm đèn sáng choang. Ánh đèn trắng đủ để nhìn thấy người quen và cũng đủ nhìn ra người mình quen tới từng hơi thở. Trên tay anh là chiếc bánh kem với dòng chữ “Happy birthday to Pink”, quàng tay anh là màu hồng hạnh phúc. Có lẽ sắc hồng đã chờ ngày này lâu lắm rồi, không nỡ không hoa nhưng có anh, có lãng mạn nơi tâm hồn. Sinh nhật này chắc hồng không phải khóc khi đồng hồ điểm qua 12 giờ nữa. Đường như khi say - trong - men – sai người ta quên mất mọi điều xung quanh! Sinh nhật của hồng năm nào tím cũng mua chiếc bánh kem chúc mừng. Tím – hồng là bạn thân!

Đối diện nhau ở một nơi không ngờ tới, tại thời điểm không lường trước. Chiếc bánh trên tay anh như sắp rơi xuống. “Người con trai mạnh mẽ của em ngày nào sao bỗng dừng mềm yếu, cái nhìn cho em lúc này nên gọi tên là gì? Lạnh lùng chẳng? Mong chờ thứ tha chẳng? Còn cô – người tôi xem như chị như em bây giờ đang ôm người yêu tôi đây, muốn khóc à, van xin ư? Người nên khóc và có quyền được khóc lúc này là tôi mới đúng. Buồn cười khi hai người tôi thương yêu họ lại yêu thương nhau”

Thôi hai người cố mà giữ lấy nhau. Nhé!

Lê từng bước trên con đường dài hun hút, dòng nước mắt tuôn trào như mưa. Ông trời cho cô nàng tím ít mưa để giấu bớt giọt sầu được không. Mọi thứ tan tành trước mắt cô như thể đêm ngày tận thế! Nên hận và có thể hận hai con người tàn nhẫn ấy không? Tím và hồng là đôi bạn rất thân, thân tới mức tím sẵn sàng nhường cho hồng những gì cô có, vì hơn ai hết tím biết hồng cô đơn, suy nghĩ màu hồng như trẻ nít cần được đồng cảm, nhớ những lần hồng gục lên vai tím khóc oà, thương lắm! Nhưng đây là tình yêu, không thể xẻ nửa trái tim, chia đôi con người để nhường nhau được đâu.

...

Trong tiệm bánh, phải rất bình tĩnh tím mới không tát anh chàng màu xám, tát vì giận, tát vì... yêu. Trách hồng một, trách anh đến mười. Sao anh không đủ bản lĩnh vượt qua thứ tình cảm “mập mờ” đó? Sao anh yêu tím mà còn bên hồng? Sao anh nói sẽ không làm tím buồn mà, hay tình yêu anh dành cho

tím không đủ lớn hoặc tím không đủ chân thành khi nắm lấy tay anh...
Sấm!!! Trời đổ mưa! Tim cô nhói đau!

Lạnh...

Uớt...

Cô đơn tốt cùng...

Xa xăm nơi khoé mắt, nhói buốt cạnh tâm hồn.

Bình minh vậy “sắc”

Người ta kể với tôi rằng vào mỗi sáng sau đó họ thường thấy nhánh hoa violet nơi cổng nhà sắc tím, xa xa có anh chàng ngẩn ngơ ngắm nhìn cô. Người biết chuyện nói thương cho anh héo mòn sau ngày mưa bão, kẻ vô tình trách anh sai lầm nên phải tự mình nhận lấy. Yêu thương thật sự giờ ngồi phía trong cửa sổ, tập uống cà phê thật đắng, thôi mơ mộng và dĩ nhiên thôi tin vào kì diệu cuộc đời.

Sau đêm định mệnh ba người đối diện, xám – hồng hai kẻ rẽ hai con đường. Xám dẫu có phút giây vui vẻ bên hồng nhưng thật sự lúc nào trong tim anh màu tím vẫn hiện hữu. Ôm hồng nhưng anh nhớ mùi tóc dịu nhẹ của tím. Những lúc nói chuyện cùng sắc hồng anh thấy đâu đó nụ cười an nhiên sắc tím thường trao. Anh giữ những món quà be bé chứa cả tấm lòng từ tím như báu vật. Ngày này qua tháng nọ anh thầm ước bức tranh xám – tím sẽ lại toả màu yêu thương, “reo vui vì đâu đó có tiếng cười, có hờn giận, có bất ngờ, có luôn những giọt nước mắt sẻ chia”.

Tất cả mọi chuyện đã qua như cơn mê đối với nàng hồng. Nơi trời tây tiếng lòng cô lắng xuống. Vẫn vẻ đẹp say mê ấy nhưng bây giờ chừng chạc hơn rất nhiều.

...

Sự thật thì không có kẻ thắng người thua trong chuyện tình cảm. Kẻ giữ trọn trái tim màu xám trước sau vẫn là tím, không vì tím đến trước mà vì hai trái tim đó thật sự thuộc về nhau “không thể xa nhau, không thể sống một ngày

không nhau”...